

Casa del carrer Santa Eulàlia, 43

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	Carrer Santa Eulàlia, 43
Emplaçament	Barri Santa Eulàlia
Alçada:	13

Coordenades:

Latitud:	41.36731
Longitud:	2.1294
UTM Est (X):	427189
UTM Nord (Y):	4579899

Classificació

Número de fitxa	08101 - 573
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Any	1930
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dv., 25/05/2018 - 02:00

Descripció

Edifici d'habitatges entre mitgeres que consta de planta baixa i tres pisos, amb la coberta de terrat pla. Està situat en una de les principals i més antigues vies de comunicació nord - sud de la ciutat.

La composició de la façana és simètrica a partir de dos eixos de verticalitat, que només queden una mica alterats a la planta baixa, on s'ha adequat un comerç. A les plantes superiors, aquesta verticalitat ve definida per les obertures que comparteixen un balcó corregut, amb barana de ferro. Totes les finestres són de llinda recta.

El parament és arrebossat i llis, amb recreixements ornamentals al voltant de les finestres. Sobretot a la llinda, on hi ha relleus vegetals. També destaca la cambra de respiració, delimitada per motlures, la superior dentellada. Entre mig una franja d'esgrafiats vegetals i geomètrics i peces dels espiralls de ceràmica. El coronament és una balustrada que fa de barana del terrat.

Història

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del segle passat. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de Barcelona. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents patrimonials. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'enjardinés el seu voltant, oxigenant mínimament aquest congestionat sector, va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Bibliografia

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c <http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

